

10. Dešimtasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad Komisija padarė teisės klaidą nuspręsdama, kad JK bendrovės apmokestinimas dėl užsienio patrunuojamųjų bendrovių pelno, „atsižvelgiant į šalyje esantį turtą ir vykdomą veiklą“, netaikomas įsisteigimo laisvės apribojimu ir kad ginčijama priemonė nereikalinga Sutarties laisvių laikymuisi užtikrinti.

Grįsdama ieškinį dėl alternatyvaus reikalavimo panaikinti ginčijamo sprendimo 2 straipsnį ieškovė remiasi šiuo pagrindu:

11. Vienuoliktasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad net jeigu ginčijama priemonė yra valstybės pagalbos schema (o tai yra neigiama), Komisija padarė teisės klaidą nuspręsdama, kad pagalbos susigrąžinimas nepažeis pagrindinių ES teisės principų, ir nurodydama vykdyti susigrąžinimą, nepaisant to, ar kontroliuojamųjų užsienio bendrovių įsteigimas ir paskolų grupei priklausantioms užsienyje įsteigtoms bendrovėms suteikimas iš tikrųjų yra įsisteigimo laisvės ar laisvo kapitalo judėjimo įgyvendinimas. Konkrečiai šioje byloje pagalbos susigrąžinimas pažeistų ieškovės įsisteigimo laisvę, įtvirtintą SESV 49 straipsnyje, ir laisvą kapitalo judėjimą, įtvirtintą SESV 63 straipsnyje. Dėl šio pažeidimo ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje esantis nurodymas susigrąžinti turi būti panaikintas.

- (¹) 2016 m. liepos 12 d. Tarybos direktyva (ES) 2016/1164, kuria nustatomos kovos su mokesčių vengimo praktika, tiesiogiai veikiančia vidaus rinkos veikimą, taisyklės (OL L 193, 2016, p. 1).
- (²) 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamentas (ES) 2015/1589, nustatantis išsamias Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio taikymo taisykles (OL L 248, 2015, p. 9; klaidų ištaisymas OL L 186, 2017, p. 17).

2019 m. lapkričio 8 d. pareikštas ieškiny byloje Just Eat Holding/Komisija

(Byla T-766/19)

(2020/C 45/40)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: Just Eat Holding Ltd (Londonas, Jungtinė Karalystė), atstovaujama solisitorių M. Whitehouse ir P. Halford

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2019 m. balandžio 2 d. Komisijos sprendimą (ES) 2019/1352 dėl valstybės pagalbos SA.44896, kurią Jungtinė Karalystė suteikė dėl kontroliuojamųjų užsienio bendrovių grupės finansavimo išimties (OL L 216, 2019, p. 1),
- nepatenkinus šio reikalavimo, panaikinti ginčijamo sprendimo 2 straipsnį tiek, kiek jis pažeidžia ieškovės įsisteigimo laisvę, numatytą SESV 49 straipsnyje, arba laisvą kapitalo judėjimą, numatytą SESV 63 straipsnyje, ir
- priteisti iš Komisijos ieškovės patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi vienuolika pagrindų.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad Komisija padarė teisės ir (arba) akivaizdžią vertinimo klaidą, nuspręsdama, kad grupės finansavimo išimties schema (toliau – ginčijama priemonė) suteikė ekonominių pranašumą pagal SESV 107 straipsnio 1 dalies prasmę ir apimtį.
2. Antrasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad Komisija padarė teisės ir (arba) akivaizdžią vertinimo klaidą, nurodydama atsikaitos sistemą atrankumo analizei atlikti.

3. Trečiasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad Komisija padarė teisės ir (arba) akivaizdžias vertinimo klaidas, neteisingai ar nekompetentingai nurodydama bei neteisingai suprasdama savo pasirinktos atskaitos sistemos atitinkamus tikslus.
4. Ketvirtasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad Komisija padarė teisės ir (arba) akivaizdžias vertinimo klaidas, nustatydama, kad ginčijama priemonė lemia nukrypimą nuo jos pasirinktos atskaitos sistemos.
5. Penktasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad Komisija padarė teisės ir (arba) akivaizdžias vertinimo klaidas, neteisingai nustatydama, kad ginčijama priemonė yra *prima facie* atrankioji, klaidingai nurodydama, kad faktiškai ir teisiškai panašiose situacijose bendrovės buvo vertinamos skirtingai.
6. Šeštasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad Komisija padarė teisės klaidą ginčijamos priemonės atrankumo vertinime remdamasi Tarybos direktyva (ES) 2016/1164 ⁽¹⁾, kuomet šis dokumentas įsigaliojo tik po to, kai Komisija nusprendė, kad ginčijama priemonė yra valstybės pagalba.
7. Septintasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad ginčijamas sprendimas parodo Komisijos piktnaudžiavimą įgaliojimais prieš JK fiskalinį suverenitetą.
8. Aštuntasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad Komisija padarė akivaizdžias vertinimo klaidas, nes nusprendė, kad tariama leidžianti nukrypti nuostata nėra pagrįsta remiantis ne prekybos finansinės veiklos pelno iš reikalavimus atitinkančių paskolos santykių, kuris *prima facie* patenka į *Taxation (International and Other Provisions) Act 2010* [2010 m. Apmokestinimo įstatymas (tarptautinės ir kitos nuostatos)] 371EB straipsnio „JK veikla“ taikymo sritį, apmokestinimu. Dėl „reikalavimus atitinkančių išteklių“ ir „suderintų palūkanų“ išimties, Komisijos sprendime nepateikta arba pateikta nepakankamai išimties pagrįstumo motyvų.
9. Devintasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad Komisija pažeidė SESV 108 straipsnio 2 dalį, Reglamento (ES) 2015/1589 ⁽²⁾ 6 straipsnį ir gero administravimo pareigą, įtvirtintą Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje. Konkrečiai, sprendime pradėti procedūrą Komisija nenurodė turėjusi abejonių dėl to, ar pagrįstas „75 % atleidimas nuo mokesčių“ pagal *Taxation (International and Other Provisions) Act 2010* [2010 m. Apmokestinimo įstatymas (tarptautinės ir kitos nuostatos)] 371ID straipsnį, tam, kad išvengtų praktinių sunkumų įvykdyti vadovaujančių asmenų funkcijų analizę, susijusią su skolinimo veikla grupės viduje, tokių kaip suteikti tinkamą galimybę suinteresuotoms šalims pareikšti savo nuomonę šiuo klausimu; vykdydama tyrimą Komisija nepasiūlė suinteresuotoms šalims pateikti nuomonę šiuo klausimu, o ginčijamame sprendime nusprendė neatsižvelgti į nuomonę, kurią šiuo klausimu suinteresuotos šalys visgi pateikė. Atsižvelgiant į tai, ginčijamas sprendimas yra niekinis.
10. Dešimtasiasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad Komisija padarė teisės klaidą nuspręsdama, kad JK bendrovės apmokestinimas dėl užsienio patronuojamųjų bendrovių pelno, „atsižvelgiant į šalyje esantį turtą ir vykdomą veiklą“, nelaikomas įsisteigimo laisvės apribojimu ir kad ginčijama priemonė nereikalinga Sutarties laisvių laikymuisi užtikrinti.

Grįsdama ieškinį dėl alternatyvaus reikalavimo panaikinti ginčijamo sprendimo 2 straipsnį ieškovė remiasi šiuo pagrindu:

11. Vienuoliktasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad net jeigu ginčijama priemonė yra valstybės pagalbos schema (o tai yra neigiama), Komisija padarė teisės klaidą nuspręsdama, kad pagalbos susigrąžinimas nepažeis pagrindinių ES teisės principų, ir nurodydama vykdyti susigrąžinimą, nepaisant to, ar kontroliuojamųjų užsienio bendrovių įsteigimas ir paskolų grupei priklausančioms užsienyje įsteigtoms bendrovėms suteikimas iš tikrųjų yra įsisteigimo laisvės ar laisvo kapitalo judėjimo įgyvendinimas. Konkrečiai šioje byloje pagalbos susigrąžinimas pažeistų ieškovės įsisteigimo laisvę, įtvirtintą SESV 49 straipsnyje, ir laisvą kapitalo judėjimą, įtvirtintą SESV 63 straipsnyje. Dėl šio pažeidimo ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje esantis nurodymas susigrąžinti turi būti panaikintas.

⁽¹⁾ 2016 m. liepos 12 d. Tarybos direktyva (ES) 2016/1164, kuria nustatomos kovos su mokesčių vengimo praktika, tiesiogiai veikiančia vidaus rinkos veikimą, taisyklės (OL L 193, 2016, p. 1).

⁽²⁾ 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamentas (ES) 2015/1589, nustatantis išsamias Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio taikymo taisykles (OL L 248, 2015, p. 9; klaidų ištaisymas OL L 186, 2017, p. 17).